DNES:
LASICA-SATINSKÝ
DEŇ RADOSTI
PREMIÉRA
OBSADENIE:
OPTIMISTA: MILAN LASICA
PESIMISTA: JULIUS SATINSKÝ
KLAVIRISTA: JÁRO FILIP
RÉŽIA: PETER MIKUL

VEĎ JA SOM SA NA VÁS PRE VÁŠ CELOŽIVOTNÝ OPTIMIZMUS OBRÁTIL, KEĎ SOM ZAČAL PRIPRAVOVAŤ TENTO NÁDHERNÝ DEŇ RADOSTI.
A UŽ VTEDY SOM VERIL, ŽE TO NEVYJDE. A VYŠLO TO. NEVYŠLO TO.

ČO? A VY Z TOHO MÁTE RADOSŤ?
ÁNO.

HANBITE SA!
TO JE HANBA? ODKEDY JE TO HANBA? VEĎ VY SA USILUJETE O TO ISTÉ, AKURÁT ŽE VÁM TO NEVYŠLO A MNE HEJ.

JA SA USILUJEM O TO, ABY SME SA VŠETCI RADOVALI Z TOHO, ŽE TO VYŠLO, A NIE, ŽE TO NEVYŠLO.
NO TAK, KAŽDÝ MÁME INÉ GUSTO. MŇA NAPRÍKLAD POTEŠÍ, KEĎ NIEČO NEVYJDE. A TO BY STE SA ČUDOVALI, RADUJEM SA V JEDNOM ŤAHU.

PO SEDEMNÁSTICH ROKOCH SME SA DOŽILI. UVIEDLI SME NAŠU ĎALŠIU AUTORSKÚ HRU.
NESERTE MA!!!
TAM MALI BYŤ TRI BODKY...
BOLA TO PRVÁ A JEDINÁ DIVADELNÁ HRA, KDE SOM S JULOM A MILANOM VYSTUPOVAL AJ AKO HEREC.
ALE HRAL SOM KLAVIRISTU.

ŠTÁDIUM... TO JE HNUSNÉ SLOVO... ŠTÁDIUM, MÚZEUM, DELÍRIUM...
VŠETKO, ČO SA KONČÍ NA UM, JE PODOZRIVÉ.

TOTO ČO STE CHCELI TÝMTO NAZNAČIŤ?! ČO JE PODOZRIVÉ?!
PREBOHA, NIČ... VÔBEC NIČ SOM NECHCEL NAZNAČIŤ. TO BOLA NÁHODA. VEĎ AJ PLUMBUM SA KONČÍ NA UM A ANI NEVIEM, ČO JE TO...

A ČO KEBY SA TÁ SOCHA VOLALA ODHAĽOVANIE SKRYTÝCH REZERV?
NO TO JE PEKNÝ NÁZOV, ALE NEVÝSTIŽNÝ. SKRYTÉ REZERVY UŽ NIE SÚ.

A AK AJ SÚ, TAK SÚ SKRYTÉ NIEKDE INDE.
NO TAK, ALE TOHTO MÁM UŽ NAOZAJ DOSŤ! ČO STE TÝMTO CHCELI NAZNAČIŤ!?

UBEHLO NEUVERITEĽNÝCH 30 ROKOV, ODKEDY SME SA NA TOMTO ISTOM MIESTE, V PRIESTOROCH NIEKDAJŠEJ TATRAREVUE, PO PRVÝKRÁT POSTAVILI NA PÓDIUM.
TLESK
EŠTE FURT TLIESKAJÚ...
KORNEL! STARKÝ, VITAJ, AKO ŽIJEŠ?
ALE, ŽIJEM! BOLI STE AKO VŽDY! BUDEM PÍSAŤ RECENZIU!
TAK NIE ŽE NÁS STRHÁŠ!
NEBOJ SA, JULKO, STÁLE STE NAJLEPŠÍ.
V DRUHEJ POLOVICI OSEMDESIATYCH ROKOV SA DEŇ RADOSTI DOČKAL STOVIEK REPRÍZ.
BOLO NÁM AŽ PODOZRIVÉ, ŽE NÁM TO NEZATRHLI. VYZERALO TO, AKOBY SME NIKOMU NEVADILI.
NA TAKÉ NIEČO SME NEBOLI ZVYKNUTÍ. ZAČALI SME CÍTIŤ, ŽE SA NIEČO POMALIČKY ZAČÍNA MENIŤ.
MAMI... KONEČNE UVIDÍM ŽIVÚ LASICU...